

Beschikking van het Hof (Zevende kamer) van 27 april 2012 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden — Nederland) — Staatssecretaris van Financiën/U. Notermans-Boddenberg

(Zaak C-114/11) ⁽¹⁾

(Artikelen 18 EG en 39 EG — Personenauto's — Gebruik in lidstaat van personenauto die in andere lidstaat is geregistreerd — Belasting op dit voertuig in eerstgenoemde lidstaat bij aanvang van gebruik op nationaal wegennet — Voertuig meegebracht bij verhuizing naar eerstgenoemde lidstaat en gebruikt zowel voor privédoeleinden als voor vervoer naar werkplek in tweede lidstaat)

(2012/C 258/12)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hoge Raad der Nederlanden

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Staatssecretaris van Financiën

Verwerende partij: U. Notermans-Boddenberg

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Hoge Raad der Nederlanden — Uitlegging van de artikelen 18 EG en 39 EG (thans artikelen 21 VWEU en 45 VWEU) — Nationale regeling waarbij de aanvang van het gebruik met de auto op het nationale wegennet aan registratiebelasting wordt onderworpen — Belastingplichtigheid van een vanuit een andere lidstaat verhuisde persoon met de nationaliteit van die lidstaat die een aldaar geregistreerde auto die deel uitmaakt van de verhuisboedel duurzaam gebruikt voor privé- en beroepsdoeleinden, waaronder reizen naar de plaats van werkzaamheden in die andere lidstaat

Dictum

Artikel 39 EG moet aldus worden uitgelegd dat het zich niet verzet tegen een regeling van een lidstaat volgens welke inwoners die vanuit een andere lidstaat zijn verhuisd en daarbij een voertuig hebben meegebracht dat in die andere lidstaat is geregistreerd, ter zake van de aanvang van het gebruik van dit voertuig op het nationale wegennet gehouden zijn een belasting te betalen die normaliter verschuldigd is ter zake van de registratie van een voertuig in eerstgenoemde lidstaat, wanneer dit voertuig hoofdzakelijk op het grondgebied van eerstgenoemde lidstaat duurzaam wordt gebruikt, zelfs indien deze inwoners het voertuig onder meer gebruiken om naar hun werkplek in de tweede lidstaat te reizen.

⁽¹⁾ PB C 152 van 21.5.2011.

Beschikking van het Hof (Vijfde kamer) van 26 april 2012 — Deichmann SE/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-307/11 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening — Gemeenschapsmerk — Verordening (EG) nr. 40/94 — Artikel 7, lid 1, sub b — Absolute weigeringsgrond — Geen onderscheidend vermogen — Beeldteken dat chevron omhoog met stippellijnen weergeeft)

(2012/C 258/13)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Deichmann SE (vertegenwoordiger: O. Rauscher, Rechtsanwalt)

Andere partij in de procedure: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (vertegenwoordiger: K. Klüpfel, gemachtigde)

Voorwerp

Hogere voorziening tegen het arrest van het Gerecht (Zevende kamer) van 13 april 2011, Deichmann SE/BHIM (T-202/09), waarbij het Gerecht heeft verworpen het beroep tot vernietiging van de beslissing van de vierde kamer van beroep van het BHIM van 3 april 2009 tot verwerping van het beroep tegen de beslissing van de onderzoeker waarbij inschrijving als gemeenschapsmerk van het beeldteken dat een chevron omhoog met stippellijnen weergeeft, voor bepaalde waren van de klassen 10 en 25, is geweigerd — Onderscheidend vermogen van het merk

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) Deichmann SE wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 269 van 10.9.2011.

Hogere voorziening ingesteld op 11 mei 2012 door Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 2 maart 2012 in de gevoegde zaken T-29/10 en T-33/10, Nederland en ING Groep tegen Commissie

(Zaak C-224/12 P)

(2012/C 258/14)

Procestaal: Nederlands en Engels

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: L. Flynn, S. Noë en H. van Vliet, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: Koninkrijk der Nederlanden
ING Groep NV
De Nederlandsche Bank NV

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof:

- het arrest van het Gerecht (Eerste kamer) van 2 maart 2012, aan de Commissie betekend op 6 maart 2012, in de gevoegde zaken T-29/10 en T-33/10, Nederland en ING Groep/Commissie, nietig te verklaren; en
- de verzoeken om de beschikking van de Europese Commissie ⁽¹⁾ van 18 november 2009 betreffende steunmaatregel C 10/09 (ex N 138/2009) die Nederland ten uitvoer heeft gelegd ten behoeve van de Illiquid Assets Back-upfaciliteit en het herstructureringsplan voor ING, gedeeltelijk nietig te verklaren, af te wijzen;
- verzoekers te verwijzen in de kosten;
- subsidiair,
 - de zaak te verwijzen naar het Gerecht voor hernieuwde beslissing;
 - de beslissing omtrent de kosten van de procedure in eerste aanleg en van de procedure in hogere voorziening aan te houden,
- of, meer subsidiair,
 - artikel 2, derde alinea, van de bestreden beschikking nietig te verklaren;
- verzoekers in de kosten van de hogere voorziening te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie betoogt dat het bestreden arrest om de volgende redenen nietig dient te worden verklaard.

In de **eerste plaats** bestaat er geen verplichting in rechte om het beginsel van een particuliere investeerder in een markteconomie toe te passen met betrekking tot een wijziging van terugbetalingsvoorwaarden terzake van een maatregel die zelf staatsteun vormde.

In de **tweede plaats** heeft het Gerecht een verkeerde waardering gemaakt van de inkomsten die de lidstaat heeft gederfd als gevolg van de gewijzigde terugbetalingsvoorwaarden welke zijn onderzocht in de beschikking van de Commissie van 18 november 2009 betreffende steunmaatregel C 10/09 (ex N 138/09) die Nederland ten uitvoer heeft gelegd ten behoeve van de Illiquid Assets Back-upfaciliteit en het herstructureringsplan voor ING („de bestreden beschikking”).

In de **derde plaats** had het Gerecht, zelfs indien de Commissie de gewijzigde terugbetalingsvoorwaarden ten onrechte als staats-

steun had aangemerkt, niet het recht om artikel 2, eerste alinea, van de bestreden beschikking geheel nietig te verklaren.

In de **vierde plaats** gaf het Gerecht blijk van een onjuiste rechtsopvatting met zijn vaststelling dat artikel 2, tweede alinea, van de bestreden beschikking noodzakelijkerwijs onrechtmatig was omdat de Commissie ten onrechte had vastgesteld dat de gewijzigde terugbetalingsvoorwaarden staatssteun inhielden.

In de **vijfde plaats** heeft het Gerecht ultra petita beslist door artikel 2, tweede alinea, van de bestreden beschikking en bijlage II daarbij nietig te verklaren.

In de **zesde plaats** en subsidiair had het Gerecht, wanneer het artikel 2, eerste en tweede alinea, van de bestreden beschikking en bijlage II daarbij terecht heeft nietig verklaard, niet ervan kunnen afzien artikel 2, derde alinea, van de bestreden beschikking nietig te verklaren.

⁽¹⁾ Beschikking 2010/608/EG (PB 2010, L 274, blz. 139).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Hof van beroep te Brussel (België) op 29 mei 2012 — Citroën Belux NV tegen Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonen (FvF)

(Zaak C-265/12)

(2012/C 258/15)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Hof van beroep te Brussel

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekster: Citroën Belux NV

Verweerster: Federatie voor Verzekerings- en Financiële Tussenpersonen (FvF)

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 3.9 van richtlijn 2005/29/EG ⁽¹⁾ zo worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een bepaling, zoals artikel 72 WMPC ⁽²⁾, die — onder voorbehoud van de limitatief in de wet opgesomde gevallen — op algemene wijze elk gezamenlijk aanbod aan de consument verbiedt zodra minstens één bestanddeel een financiële dienst uitmaakt?